

உண்பதிதுணை.

திருச்செந்திற்பதிகம்.

இஃது,

பிறையாலு,

ந. வடிவேல்நாடாரால்

இயற்றப்பட்டு,

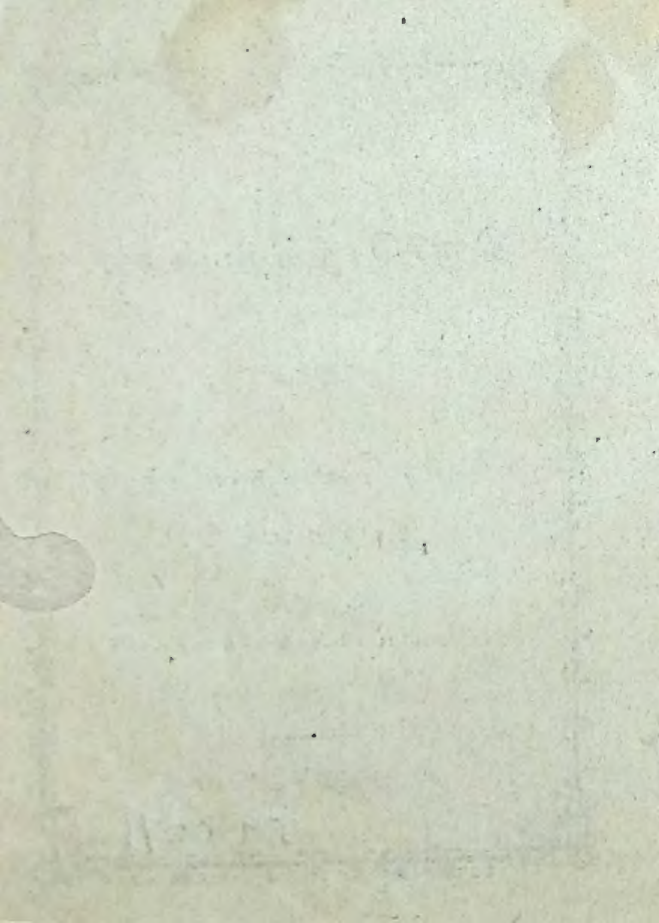
திருப்பத்தூர் :

சின்னையநாடார் அச்சியந்திரசாலையிற்

மதிப்பிக்கப்பட்டது.

விசுருதிஸ்ரீ சித்தினாமர்.

IM50071

உ

சணபதிதுணை.

சாற்றுக்கவிகள்.

சேத் தூர்ச் சமத்தான மகா வித்துவான்
ம-ா-ா-ஸ் இராமசாமிக்கவிராயாவர்கள்

கு ம ா ர ர்,

கந்தசாமிக்கவிராயாவர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

உருவநிகா மணிமாத ராடகமுற்
நிறுதலத்தா லும்பஞர்நேர்
தருவநிவா நாகமனெல்லி நிறைந்தவெதும
புதுக்குடிபூர்ச் சாசகரரன்
தருவநிவா டம்பரன்மா மகராசன் பாசரா
தனனும் பண்பாற்
பொருவநிவாங் கட்சசிம னுளனிகர்
காதினார்மால் புதல்வனானேன்.

(க)

மாவனமன் டாரிராணி மலன்பான்மை
யறித்திருக்கு மாட்சியாலே

சாற்றுக்கவிகள்.

மாவனமன் டயிராவ தத்துவலா
ரியையிவனு மானுஞ்சீரால்
மாவனமன் டருகிவரிய கனியளிக்கும்
பிறைசைநகர் வாழ்வான்மை
மாவனமன் டலீசர்குழு வதற்கிவனோர்
சிம்மகீசர் வலிமைபுண்டோன். (2.)

மதியான் வத்தையுளா னெனச்சினிமை
நாடோறுஞ்செய மனத்தன் றாய
மதியான் புதவசனத் தான்வடிவேன்
மலிபனெழில் வளத்தனுத்த
மதியான் நிருசசெந்தூர்க் குமான்மிசை
யொருபதகம் வாழத்தினுன்சு
னகற்பனைசொற் கவைவொடுசாத்த
சொப்பொருளு மருவத்தானே. (3.)

நகருமாப் பெருமான்னை வகரவிரு
னகற்பியனா நகில்வாரமுன்னம்
மங்கலவீதி நகலென்னும் புலவனையும்
புலகமென வாழ்த்தும்வண்ணம்
பொக்குமாத்திருநீயெலா மொருங்கவிச்ச
விடமதிகம் புகலும்பொற்பால்
துக்கவடி விவெனனுப்பே ரிவருகுமிகம்
மொருத்தமெனச் சொல்லுவேனே. (4.)

கவாமிமலை ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
அப்பாசாமிபிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

செந்தமிழ் செழிக்குஞ் செந்திவி வினிதாய்த்
தேவதேவாதிசுளபோற்றச்
சந்தா மிகுந்து விளங்கிநிங் கந்த
கவாமியின் றிருவடிமீதில்
வந்தனை யாகப் பதிகமொன் றியற்றி
வைபக மகிழ்ந்திடத்தந்தான்
சந்தமார் வடிவே லெனப்பெயர் கொண்ட
சகலநற் கலையுணர்தவத்தோன். (க)

பவானி பண்டிதர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
கோந்தாபாண்டிய ஒதுவாழர்த்தீகர்
இயற்றியது.

மணியம ருத்தி நின்னுமே வானை
வானிடைத் தாவுத நன்பால
தஞ்சியொடு மேவிப் புனல்கவர்க் தேகுஞ்
செல்லினைக் கடலெனு மரசன்
துணிவொடு வசியால் வெட்டுதல் பேரஹம்
தொல்லளத் திருச்செந்தின் மேவுங்
கணியமர் குமரன் நந்தையை வணங்கக்
கண்டிசற் குருவென விருந்தோன். (க)

சாற்றுக்கவிகள்.

தினையெலாம் வணங்கத் தேசிகன் மீதோர்
திருப்பதி கத்தினை யன்பாய்
அக்மெனு மாணைக் கங்குச மெனவே
யறைந்தனன் சிறந்திடு மமுதாய்
தகவுறு மனையா னெவனென்றிற் பிறைசைத்
தனிகக ஶானபி னூர்மால்
மகனெனும் வடிவே லெனும்பெயர்கொண்ட
மகிபசற் றுணசிசா மணியே. (2.)

பிறையாறு ம-ள-ள-ஸ்ரீ,

ப. குமாரசாமிநாடாபாஸர்களால்

இயற்றப்பட்டது.

யேறியு மணியிமைப்பிற் றினகான்மித்
நிரணணியத் திசுழ்பேர் வாய்க்க
பேருவில்வனச் செத்தினக ஶாறுமுகத்
தேசிகன்ருட் புகழ்த்து போற்றி
யோருபதிக வமுதனித்தா னுலகமதிப்
புலவரொலா முகந்துட் கொள்ள
மருவலருக் கரியனையான் றன்னாளிபான்
வன்கொடையான் வடிவே லென்பான்.

சாற்றுக்கவிகள்

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்செந்திற்பதிகம்.

காப்பு-வெண்பா.

அத்துவிதச்சொல்லுணர்த்த வுத்தமத்தகம்மருப்பென்
றித்தனையு மொத்தவத்தி யேற்றதலை—வைத்திருக்குஞ்
சிலக் கணபதியார் செந்திற் பதிகமதெக்
காலமுஞ்சீ ருற்றிடவே காப்பு.

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.
மணிரிணு ளொளியே மாமறைப் பொருள்
மாபலாக் கதலையின் ரசமே
அணிதிகழ் சோதிக் ருன்றமே யெளியே
னாவங் கெடவரு மமுதே
பணியுனுஞ் சிகியி லிவர்ந்தடுந் தேவே
பராபர மாதிய முதலே
திணிமனே சிலைக்கோர சிற்றுளி யாகுஞ்
செந்திலா யருள்புரி யாயே.

(க)

அரிமதி கடவா வாரலுக் கருகே
யார்ப்புட னத்தியி லிருந்து

பரியெனப் பாய்ந்து வருதினா நின்னைப்
 பரிசியா துடைந்துடைந் துலுதல்
 சரிதைநற் கிரியை யோகிவை யாற்சா
 யுச்சியஞ் சார்வுற நீனைப்போர்
 திரிபிறப் பிறப்பே போலுநன் ஞானஞ்
 செந்திலா யருள்புரி யாயே. (2)

கற்றிடும் படிப்பா லடியவா ருறவாந்
 கன்மனப் பந்தமந் றிடுமோ
 பெற்றவர் மீது பேசையேன் மனமும்
 பித்தடைந் தலையுமென் செய்சென்
 கொற்றவா மனதை யருவினாந் பிடித்துந்
 கொடுஞ்சிறை யாகவென் வறிவிந்
 மனக் லேனும் வைத்திடி ஓம்பவேன்
 செந்திலா யருள்புரி யாயே. (3)

அத்தமும் வேண்டே னிலத்தையும் வேண்டே
 னாயிழை யானாயும் வேண்டேன்
 நித்தினா வேண்டேன் பாரக்கினை வேண்டே
 னினமல மாறிய நின்னைச்
 கத்தமா யிருந்து மும்மல நீங்கிச்
 சோதிபுட் சோதிசெந் ததுபோல்
 சித்தனே கலக்க வேண்டினே னருளைச்
 செந்திலா யருள்புரி யாயே. (4)

எங்கனும் நிறைந்த சோதிமேயியங்கு
 மீரண்டிகான் மறந்திடா தவர்க்குச்
 சங்கனி முழவு பேரினக வாரி
 சலதரம் பலவித நாடம்
 அங்கமு மகமுந் தழவினே நுற்ற
 வரக்கென வருசுவா வந்தஞ்
 செங்கனவே லவனே தங்குமே யெனக்குச்
 செந்திலா யருள்புரி யாயே. (8)

மனமுதற் கரணம் பிறந்திடும் வெளியே
 மதியிலுக் கெட்டிடா வறுதே
 கனவுநிப் பதன்முன் விலங்கிய கடலே
 நாலுவாக் களித்திடும் பரனே
 அனகனே யபயங் கூறினேன் கால
 னனுதிடா தாதரித் தன்பாய்த்
 தினமிரு பதமு மறந்திடா திருக்க
 செந்திலா யருள்புரி யாயே. (9)

பத்தியிற் தவர்க்கு முத்தியை யளிப்பாய்
 பாவியேற் கைக்கியங் கொடுத்தாற்
 பித்தனார் பகனென் நிகற்பன ரில்லைப்
 பேருப காரியென் னுரைப்பாய்
 கத்தியே பதததுக் கநந்தொறு நின்ற
 கலங்குவார் காட்சியை யிண்டித்

தித்திரி காட்டும் வளமிகு மெழிலார்
செந்திலா யருள்புரி யாயே.

(௭)

கீண்டமா நகர்க்கு வேந்தனாருந்து
நினைப்பினுக் கரியவா னந்தம்
பூண்டதாய் நினைத்து மொழிந்ததோ வாலா
பூதல நினைவலா துண்டோ
ஆண்டொ வென்றூர்க் கிறுவனா புரக்கு
மையனே பிராசைபைக் கொடுத்துத்
நிண்டா நிருக்க நமனைபுந் தடிந்து
செந்திலா யருள்புரி யாயே.

(௮)

பாவக னஞ்சுஞ் சேவக னஞ்சும்
பரையுந் பரிப்பவன் பாலா
வன் மாலை காவலர் மாலை
நானுமே யணிந்திடு நாடா
தாவரு மயிலுந் திவரு மயிலுஞ்
சன்றாகப் கொல்வையுந் காணத்
தேவரும் பணியுந் தவரும் பணியுஞ்
செந்திலா யருள்புரி யாயே.

(௯)

அந்திவா னிவந்தோய் வேலினுக் காளை
யதிகை புதையா யதனால்
வந்தையர் வந்தெனப்பெய ரளித்தா
கோழை வந்தெனப்பெய ரளித்தா

திருச்செந்திற்பதிகம்.

௩௩

உத்தமே முருகா சங்கையின் பாஸா
கடாபலே பன்னிரு கையா
சுட்கு குறைவாய் நனவினிற் சுழுத்தி
செந்திலா வருள்புரி யாமே.

(௧௧)

திருச்செந்திற்பதிகம்

முற்றம்

